

A Fővárosi Ítéltábla a Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Pálvölgyi Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Mihók Erika ügyvéd (fél címe 1.) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, V.rendű alperes neve (u. o.) V. rendű, VI.rendű alperes neve VI. rendű, dr. Mihók Erika ügyvéd (fél címe 1.) által képviselt VII.rendű alperes neve (VII.rendű alperes címe.) VII. rendű, VIII.rendű alperes neve (VIII.rendű alperes címe.) VIII. rendű, IX.rendű alperes neve (IX.rendű alperes címe) IX. rendű, X.rendű alperes neve (X.rendű alperes címe) X. rendű, XI.rendű alperes neve (XI.rendű alperes címe) XI. rendű, XII.rendű alperes neve (XII.rendű alperes címe) XII. rendű, XIII.rendű alperes neve (XIII.rendű alperes címe) XIII. rendű, XIV.rendű alperes neve (XIV.rendű alperes címe) XIV. rendű, XV.rendű alperes neve (XV.rendű alperes címe.) XV. rendű, XVI.rendű alperes neve (XVI.rendű alperes címe) XVI. rendű, XVII.rendű alperes neve (XVII.rendű alperes címe.) XVII. rendű, a személyesen eljáró XVIII.rendű alperes neve (XVIII.rendű alperes címe.) XVIII. rendű, dr. Mihók Erika ügyvéd (fél címe 1.) által képviselt XIX.rendű alperes neve (XIX.rendű alperes címe.) XIX. rendű, XX.rendű alperes neve (XX.rendű alperes címe.) XX. rendű, XXI.rendű alperes neve (u. o.) XXI. rendű és XXII.rendű alperes neve (XXII.rendű alperes címe.) XXII. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. február 26. napján kelt 19.P.25.424/2014/4. számú részitélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - együttesen az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alpereseknek 50.000 (Ötvenezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg - felhívásra - az állam javára 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A peres felek tulajdonostársak a ... szám alatti társasházban. A felperes a társasház közös képviselője volt. A tulajdonostársak egy része elégedetlen volt a felperes közös képviselőként kifejtett tevékenységével, ezért a 2013. május 9-én kelt levelükben a soron következő társasházi közgyűlés napirendjének kiegészítésére tettek javaslatot a következők szerint: „... társasház-kezelői gyakorlat és képesítés nélkül vállalta el a társasház közös képviseletét. Feladatait csak részben látja

el és a jövőben erre is csak három-négyszeres díjért hajlandó. A víz- és fűtődíjak beszédésének elmulasztásával, illetve ennek módjának késedelmesen történő önkényes megváltoztatásával veszélybe hozta a társasház gazdálkodását és üzemvitelét. Ezek alapján a Közgyűlés - eddigi munkáját megköszönve - ...ot a társasház közös képviselte alól felmenti." A napirend kiegészítésére vonatkozó indítványt tartalmazó okiratot az azzal egyetértő tulajdonosok, az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek aláírták és átadták a felperes részére. Az indítvány alapján a 2013. július 10-én megtartott társasházi közgyűlésen a tulajdonosok határoztak a felperes közös képviselői tisztségéből történő felmentéséről.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek megsértették a jóhírnevét annak állításával, hogy csak részben látja el feladatait, a víz- és fűtődíjak beszédését elmulasztotta, a díjbeszedés módját késedelmesen változtatta meg, és veszélybe hozta a társasház gazdálkodását és üzemvitelét. Kérte az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek eltiltását a további jogsértéstől, és az alperesek kötelezését arra, hogy a társasház hirdetőtábláján kifüggesztendő közös levélben kérjenek elnézést a felperestől valótlán és sértő állításaikért.

Az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Állításuk szerint nem sértették meg a felperes jóhírnevét, valótlán állításokat sem tettek, a levélben írtak a kritika, bírálat szintjét érik el. A levél címzettje a felperes volt, így azért sem sérülhetett a jóhírneve, mert annak tartalmát illetéktelenek nem ismerték meg.

Az elsőfokú bíróság részítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek részére személyenként 12.100 forint perköltséget, továbbá az állam javára 36.000 forint kereseti illetéket. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a közösség pénzének mikénti felhasználására vonatkozó kritika a szólás- és véleménynyilvánítási szabadság része, a felperes tevékenysége éppen a társasházban lakók közös pénzügyeinek kezelésére és ügyeik intézésére irányult. Utalt arra is, hogy a felperest a közös képviselői tisztségével összefüggésben a közszereplőkhöz hasonló fokozott tűrés kötelezettség terheli a tevékenységét érintő kritikával szemben. Álláspontja szerint a sérelmezett kijelentések nem alkalmasak arra, hogy azok nyomán a felperes jóhírneve sérüljön. Az adott esetben a tulajdonostársak a társasházakról szóló törvényi rendelkezésnek megfelelő eljárásban gyakorolták tulajdonosi jogaikat, és ennek kapcsán a felperes közös képviselői tisztségének megszüntetésére vonatkozó indítványt terjesztettek elő. A sérelmezett kijelentések ezen eljárás részét képezték, amely kizárja, hogy e kijelentések hírnévrontóak lennének. Erről csak akkor lehetne szó, amennyiben a sérelmezett kijelentések egyúttal a közös képviselői tisztséghez nem tartozó, a felperest emberi méltóságában szükségtelen mértékben becsmérő, öncélú lejáratást tartalmaznának. A kijelentések ilyen tartalommal nem bírnak, sem stílusuk, sem tartalmuk nem bántó, és nem éri el a kritikának azon szintjét, amelyet a felperes ne volna köteles tűrni. Kiemelte azt is, hogy a sérelmezett közlések egy indítvány részei voltak, amelyet a tulajdonosok közössége utólag egyhangúan fogadott el. Kifejtette továbbá, hogy a határozati javaslat azon okból sem sértette a felperes jóhírnevét, hogy azt a lakóközösség tagjain kívül további személyek nem ismerték meg.

Az elsőfokú bíróság részítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a keresetnek az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesekkel szemben történő helyt adó döntés meghozatalát kérve. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a tulajdonostársak a társasházi törvény szerinti indítványt terjesztettek elő. Sem a közgyűlési napirend, sem a közös képviselő leváltásának kezdeményezése nem indokolásköteles a törvény szerint, ezért a felperes által kifogásolt állítások sem szükségszerűen szerepelnek az

indítványban. Iratellenes az a megállapítás, amely szerint a levelet csak a peres felek ismerték meg. A levél házon belül köröztetett jellegére, és az utóbb megtartott közgyűlésre is figyelemmel nyilvánvaló, hogy annak tartalmát a peres feleken kívül más is megismerte. Kiemelte, hogy a petitumban kifogásolt valamennyi állítás tényállítás volt, minden állítás igazságtartalma objektíven megvizsgálható, igazolható vagy cáfolható lett volna. Amennyiben elfogadjuk, hogy a közös képviselő a társasházon belül közszereplő, ezen distinkció akkor is csak a véleményekre vonatkoztatható, tényállításokra nem. A tényállítások igazságtartalmát az alperesek tartoztak volna bizonyítani, erre azonban kísérletet sem tettek.

Az elsőfokú bíróság részítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság az előterjesztett kereset elbírálásához szükséges mértékben lefolytatott bizonyítási eljárást követően, a feltárt peradatok alapján helyes tényállást állapított meg, azt ítékezésének alapjául a Fővárosi Ítélőtábla elfogadta. Érdemben is helyes az arra alapított részítéleti döntése, azzal a Fővárosi Ítélőtábla a következők szerinti indokolásbeli kiegészítéssel értett egyet.

A perbeli levél megírása idején hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 75. §-a általánosságban védi a személyhez fűződő jogokat, ezért a 84. §-ának rendelkezéseit bármiféle személyhez fűződő jog megsértése esetén lehet alkalmazni, vagyis valamennyi, így a törvényben külön nem nevesített személyiségi jog is polgári jogi védelem alatt áll, mindenki köteles azokat tiszteletben tartani. A jogosult a személyiségi jogainak sértetlenségét mindenkivel szemben követelheti, és a védelem érdekében a törvény által biztosított valamennyi jogi eszköz igénybe vehető. A személyiségi jog alanyai nem saját személyes adottságukhoz igazodva, illetve személyiségük értékelésétől függően, hanem a mindenkivel szemben azonosan alkalmazott mérce alapulvételével jogosultak a védelemre.

A régi Ptk. 78. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel. A jóhírnévhez fűződő jogot különböző magatartások sérthetik az idézett rendelkezés alapján, ez különösen akkor áll fenn, ha valaki valamilyen személyt érintő közlést tesz, amely tényállítást fejez ki, amennyiben az objektíve valótlan és ezáltal alkalmas az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására.

A Fővárosi Ítélőtábla általánosságban kiemeli, hogy a személyiségi jog, ezen belül a jóhírnévhez fűződő jog megsértése általában az elkövető szándékától és a jogsértő közlés megtételének körülményeitől függetlenül, objektív felelősséget alapoz meg. Ezért a személyiségi jogsértés valamely hatóság, bíróság előtti, az adott esetben a társasház közös képviselőjének felmentésére irányuló eljárásban tett nyilatkozattal (valótlan tény állításával, híreszteléssel, vagy becsületet, emberi méltóságot sértő véleménnyel) is elkövethető. Az előzőekben körülírt eljárásokban tett nyilatkozat azonban csak akkor sérthet személyiségi jogot, ha nem kapcsolódik annak tárgyához, azzal össze nem függő, illetve ha megfogalmazásában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó. Az eljárásban részt vevő feleknek a rendeltetésszerű joggyakorlás keretei között, az eljárás tárgyával összefüggésben tett, és az elbírálendő kérdés szempontjából szükségesnek tartott tényelődásai, nyilatkozatai azonban - az adott eljárásban való értékelésen túl - a személyiségvédelmet nem alapozzák meg. Az eljárásban részt vevő személy által az eljárás során tett értékelő jellegű

nyilatkozat önmagában akkor sem tekinthető jogsértőnek, ha az téves, megalapozatlan vagy az érintett személyre nézve kedvezőtlen.

A felperes ezért arra helytállóan hivatkozott fellebbezésében, hogy a keresetében sérelmezett közlések jóhírnév sértő jellegét önmagában az a körülmény nem zárja ki, hogy azokat egy társasházi közgyűlési határozati javaslat indokolásában tették meg az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek. Ugyanakkor, amint arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt, a felperes a perbeli társasház közös képviselőjeként ennek a kisebb közösségnek olyan sajátos szereplője volt, aki a társasház előtti szerep- és feladatvállalásából adódóan, a munkájával összefüggésben el kellett, hogy viselje az őt érintő kritikai megnyilvánulásokat. A felperes közéleti szerepvállalása eredményezi azt, hogy fokozottan köteles tűrni a személyével szemben megfogalmazott azon véleménynyilvánításokat, amelyek a közös képviselői tevékenységével összefüggésbe hozhatók, még abban az esetben is, ha azok negatív értékítéletet fogalmaznak meg.

A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatában írtakat, miszerint a vélemény annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védett, azaz mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, függetlenül a közlés módjától, érték- és valóságtartalmától. Ezért a bíróságnak nem képezi feladatát az adott vélemény érték- és igazságtartalmának vizsgálata. A véleménynyilvánítás ugyanis csak akkor válik jogellenessé, ha a bíráló túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait, ha a kritika önkényes, nem felel meg az emberi gondolkodás, ítéletalkotás elemi szabályainak, társadalmi rendeltetésének. A kritikát, véleménynyilvánítást, a véleményt adó személy személyes értékítéletét alkotmányos védelem illeti meg akkor is, ha esetleg hamis, nem a valóságnak megfelelő vagy annak hangvétele kifogásolható.

A rendelkezésre álló peradatok alapján az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek által megtett közlések nem lépték át a közös képviselő felmentésére irányuló eljárás kereteit, az abban megfogalmazottak - ha esetleg nem is feleltek meg a valóságnak - kapcsolódtak az eljárás tárgyához, azok kifejezőmódjukban sem tekinthetők kirívóan bántó, lealázó, lealacsonyító véleménynyilvánításnak, így személyiségsértés az alperesek terhére nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság ezért megalapozottan mellőzte a sérelmezett közlések valós, vagy valótlan voltának vizsgálatát.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az előzőek szerint kiegészített indokolással - hagyta helyben.

A felperes a sikertelen fellebbezése következményeként köteles a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I-V., a VII-XVII. és a XIX-XXII. rendű alperesek részére jogi képviselőtük ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére. A tárgyi illetékfeljegyzési jog [Itv. 62. § (1) bekezdés f) pont] folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési eljárási illetéket a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdése alapján köteles felhívásra megfizetni az államnak.

Budapest, 2015. szeptember 11.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.
bíró